

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 kwietnia 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **C. H. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...)

o zwrot nienależnie pobranego zasiłku chorobowego

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w sprawie (...)z dnia 13.12.2018 roku w ten sposób, iż stwierdza, że wypłacony zasiłek chorobowy opisany w decyzji nie stanowi nienależnie pobranego świadczenia i ustala brak obowiązku zwrotu pobranego zasiłku chorobowego opisanego w tej decyzji.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na rzecz powoda C. H. (1) kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – oddalając dalej idący wniosek w tym zakresie.

UZASADNIENIE

Powód C. H. (1) wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 13.12.2018r. zobowiązującą go do zwrotu nienależnie, zdaniem organu rentowego, pobranych świadczeń tj. zasiłku chorobowego za okresy: od 13.01.2017r. do 4.02.2017r., od 28.02.2017r. do 15.03.2017r. od 16.03.2017r. do 31.03.2017r., , od 25.04.2017r. do 7.05.2017r., 8.05.2017r. do 21.05.2017r., od 22.05.2017r. do 4.06.2017r. , 23.09.2017r. do 6.10.2017r., od 12.03.2018r. do 18.03.2018r. , 29.03.2018r. do 31.03.2018r. od 11.06.2018r. do 19.06.2018r. Powód wniósł o zmianę decyzji poprzez stwierdzenie, iż świadczenia zostały przez powoda pobrane należnie i uchylenie decyzji w zakresie obowiązku zwrotu świadczeń oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm w wysokości dwukrotności stawki minimalnej. W uzasadnieniu powód wskazał, iż w okresach jego niezdolności do pracy wszelkie czynności związane z prowadzeniem działalności gospodarczej wykonywał ojciec - J. H. (1), którego praca nie została w żaden sposób określona wymiarem czasowym- jako ojciec bezinteresownie pomagał choremu synowi w takim zakresie, jaki był niezbędny.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji, podnosząc, iż w okresach orzeczonej niezdolności do pracy działalność gospodarcza prowadzona była w zwykłym toku czynności, a z wysokości wynagrodzenia zatrudnionego na umowę zlecenia ojca powoda organ rentowy wywiódł wniosek, iż ten pracował jedynie 11 godzin miesięcznie, co prowadziło z kolei organ rentowy do konkluzji, iż w pozostałym zakresie czynności wykonywał powód osobiście.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód C. H. (1) prowadzi działalność gospodarczą polegającą na bezpośredniej sprzedaży słodczy. W praktyce powód, po wcześniejszym zebraniu zamówień, ustaleniu grafika, rozwoził towar do kontrahentów. Towar ładowany był z magazynu na posesji powoda. Teren obsługiwany przez powoda obejmował obszar W., B., Ś. Ś., D., B. i K..

W okresach od 13.01.2017r. do 4.02.2017r, od 28.02.2017r. do 15.03.2017r. od 16.03.2017r. do 31.03.2017r., , od 25.04.2017r. do 7.05.2017r., 8.05.2017r. do 21.05.2017r., od 22.05.2017r. do 4.06.2017r. , 23.09.2017r. do 6.10.2017r., od 12.03.2018r. do 18.03.2018r. , 29.03.2018r. do 31.03.2018r. od 11.06.2018r. do 19.06.2018r. powód był niezdolny do pracy i nie wykonywał żadnych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. W okresach tych wszystkim zajmował się ojciec powoda – J. H. (1). Znał on zakres prac powoda, bo gdy ten rozwijał działalność ojciec towarzyszył mu w wyjazdach. Była to pomoc świadczona przez ojca własnemu dziecku w okresie choroby, ale też pozwalało to J. H. (1) jako emerytowi na wypełnienie wolnego czasu. Formalnie C. H. (1) i J. H. (1) zawarli umowę zlecenia za wynagrodzeniem w 2017r. 130 zł., w 2018r. -170 zł.

Kiedy rozpoczynała się niezdolność powoda do pracy J. H. (1) przejmował od niego katalog klientów, informował ich, że powód jest chory, umawiał dowóz towaru, a jeśli była taka możliwość zwracał się o odbiór towarów przez kontrahenta z magazynu. J. H. (1) uzupełniał również towar w magazynie i wystawiał dokumenty.

Dowód: zeznania świadka J. H., K. Z., S. K., powoda C. H.- e.protokol k.26

Powód wiedział, iż podczas pobierania świadczeń nie może wykonywać działalności zarobkowej i jej nie wykonywał.

Dowód: zeznania świadka J. H., powoda C. H.- e.protokol k.26

Ustalen stan faktyczny sąd dokonał w oparciu o wszystkie zgromadzone w sprawie dowody, które na skutek szcztakowo przeprowadzonego postępowania dowodowego przed organem rentowym nie zaprzeczyły okolicznościom wskazanym w decyzji i odpowiedzi na odwołanie, a jedynie uzupełniły stan faktyczny, nie stojąc ze sobą w sprzeczności.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Zgodnie zaś z art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ubezpieczony wykonyjący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Zdaniem sądu w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki art. 17 powołanej ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku, a zatem świadczenie zostało pobrane należnie.

Jak wynika z treści powołanego przepisu utrata prawa do zasiłku łączy się z aktywnością zawodową ubezpieczonego polegającą na podejmowaniu przez niego osobiście czynności związanych z pracą zarobkową. Zdaniem sądu w sytuacji, gdy powód, który nie wykonywał osobiście żadnych czynności, powierzył ojcu prowadzenie działalności w całości, nie można mówić o spełnieniu przesłanek z art. 17 powołanej ustawy. W niniejszej sprawie czynności związanych z

prowadzeniem działalności gospodarczej powód nie wykonywał. Przekonujące przy tym i uzasadnione doświadczeniem życiowym jest, że ojciec powoda czynił to właściwie bez wynagrodzenia chcąc pomóc choremu synowi i zająć czymś wolny czas.

Dlatego też w uznaniu, iż brak było materialnej podstawy żądania od powoda zwrotu świadczeń, sąd, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w punkcie I wyroku .

W punkcie II sąd orzekł na podstawie art. 98 i nast. kpc w zw. § 9.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych(przyjmując powołany § 9 ust2 jako wskazane w odwołaniu normy przepisane) zasądzając te koszty w stawce minimalnej- 180 zł.

Wprawdzie w odwołaniu zawarto wniosek o zasądzenie kosztów w stawce dwukrotnej, jednak nie został on w żaden sposób uzasadniony, a analiza sprawy pod kątem przesłanek z § 15 pkt 3 rozporządzenia nie dała uzasadnienia do uwzględnienia przedmiotowego wniosku. Stan faktyczny i prawny sprawy nie był zawiły ani skomplikowany, nie wymagał dużego nakładu pracy ani długotrwałego przygotowania, dowody skumulowano na jednej rozprawie, na której sprawę zamknięto i wyrokowano.